

ACTE I

ESCENA PRIMERA LIGDOS, TELETUSA, IFIS

LIGDOS

¿D'on et ve aquest mal humor? ¿Quina repulsió
et fa retardar tant aquesta felix unió?
¿Per quin motiu t'esforces a impedir que es faça?
¿Potser no és profitosa per a la nostra calma?
¿Veus quelcom que et desplaga, en aquest partit,
que no siga com procurar el benestar a un fill?

TELETUSA

Només penses en guanys.

LIGDOS

¿I en què voldries tu
que la meua ànima mostràs trets de virtut?
Digues... ¿En la tria d'una cara, potser?...
Sense béns, no es pot pas fer un bon casament;
al seu jove cor li toca voler allò que li plau,
i a nosaltres, voler allò que bé li escau.
Els teus rectes sentiments ja no estan de moda;
tothom defuig la pobresa, perquè incomoda;
a tots els altres mals, aquest fa d'escambell,
i no sabia enganyar amb la llueur d'un fals bé,

principalment en aquest segle nostre,
en què l'or té altars en els esperits dels homes,
en què el desig de guany, felicitat i benestar
posa per damunt l'honor aqueix traïdor metall.
Mentre la riquesa acompanye una fadrina,
tothom la creu bella, honesta i de bona família:
quan folrada va l'armilla i el seu camí l'or fa,
augmenten de dia en dia les bones qualitats.
A més, la bella Iante és tan assenyada com rica,
i de ser coquí al seu pare no se'l titlla;
és home virtuós, té rendes, un bon nom
i béns que, per no ser notoris, ben grans són.
¿La fortuna pròspera no valorarem
quan nostre propi fill de pare ens puga fer?
¿I no creurem benastruga la nostra sort
en rebre d'ell el que obté de nosaltres dos?
¿Quin cossol nostres vells dies haurien de pretendre,
si mon fill refusava l'honor de ser el seu gendre?

TELETUSA

Està bé assegurar el descans dels nostres anys,
però també cal procurar el dels nostres infants.
Ifis encara és jove, i, si estima Iante,
no crec que siga amb un amor irrefrenable.

LIGDOS

Parles sense fonament. ¿És que no veus pas
com Ifis l'afalaga i mor pels seus encants?
¿Com Iante li ret el bé que ell espera
i com testimonia estar-ne satisfeta?

¿No t'adones dels discursos que es fan tots dos,
del mutu amor que porten escrit al front?

TELETUSA

Bé que ho veig, tot això, però...

LIGDOS

Però ¿què?

TELETUSA

Em pareix

que mai no congeniaran els dos ensems.
Un cop sota la llei de Venus, aquests dos amants
es coneixeran i per estimar-se no estaran.
Vull que s'aprecien, que tinguen igual maduresa;
no tenen pas el que cal per a fer bona parella.

LIGDOS

¿I què és el que els cal?

TELETUSA

Edat en aquest pas important
per a sofrir sens queixar-se un jou que pesa tant:
Ifis és un infant consumit per un foc de canya
i no sabrà fer el paper que ser home demana.

LIGDOS

¿Et burles collocant en el sac dels infants
un noi granat com Ifis, de vint anys d'edat?